

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β' καὶ γ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγ λια ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΡΑΓΕΤΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκαστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτή μόνον ἐντὸς οκτα
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἄγγελια Ἡμερολογίου. — Ἡ δεσποινὴς Στεφανόπολι δεκτὴ εἰς τὸ Πανεπιστή-
μιον. — Θάνατος μᾶλλον ἢ ζωὴ δυστυχῆς; — Τὸ φθινόπωρον μετὰ τῶν ἀνα-
ποσπάτων ὀπαδῶν του (ὕπὸ τῆς κ. Λαύρας Σχβάρτς, Ιατρ. οὔ). — Ἀναχώ-
ρησις γλιβόνων (ὕπὸ κ. Ἀγλαίας Σύρμα). — Γυναικεῖος κόσμος. — Διεθνὲς
Συνέδριον ἰατρῶν γυναικῶν (ἀνταπόκρισις, ἐκ Χικάγο). — Παρεγνωρισθῆ (ὕπὸ
δοκ. Ἀθηνῆς Σφ. ανού). — Ποικίλα. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλί. — Συν-
ταγῆ. — Εἰδοποιήσεσι. — Ἐπιφυλλίς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,

Τίς δὲν ἀναμένει μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ἀγγελίαν τοῦ
Ἡμερολογίου τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» τοῦ δημοφι-
λεστάτου πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδομένων ἡμερολογίων.

Καλλιτεχνικώτατον, καλλιπεσάτατον, πρακτικώτατον,
ἴδιον ἐπιδιώκον σκοπόν, προτείλκυσεν ὁπὸ τοῦ Α' τῆς ἐκ-
δόσεώς του ἔτους τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰς συμπαθείας τῶν
ἀνὰ χιλιάδας ἀριθμουμένων συνδρομητριῶν καὶ συνδρομη-
τῶν του. Δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἀπὸ τῶν ἀνω-
τάτων κοινωνικῶν ἡμῶν τάξεων μέχρι τῆς καλύβης τοῦ
λαοῦ, ἐν ἣ τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυ-
ριῶν» δὲν κατέστη πολύτιμος σύντροφος καὶ ἀσφαλῆς ἐν-
πᾶσιν ὁδηγός, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἄριστον φιλολογικὸν ἐντρυ-
φημα, ὡς περιέχον μελέτας, ποιημάτια καὶ διηγημάτια
τῶν διασημοτέρων Εὐρωπαϊῶν καὶ Ἑλληνίδων συγγρα-
φέων.

Τὸ ἔτος τοῦτο τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν
Κυριῶν» ὑπερβαίνει ἀναντιρρήτως τὰς προσδοκίας τῶν δυ-
σκολωτέρων καὶ ἀπαιτητικωτέρων ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν του.
Ἵπὲρ τὰς πενήκοντα συνεργάτιδας ἐκ πάντων τῶν ση-
μείων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, συνεισφέρουσι τὴν πο-
λύτιμον πνευματικὴν συμβολὴν των. Τὰ ἄρθρα τῶν Ἀμε-

ρικανίδων εἶναι τὰ μᾶλλον ἰδιορρυθμα, ἀλλὰ καὶ τὰ μᾶλ-
λον ἐποικοδομητικά. Μεταξὺ τῶν ἄλλων διακρίνεται με-
λέτη ἐξόχου Ἀμερικανίδος συγγραφέως, ἣτις διδάσκει πρὸς
τὰς Ἑλληνίδας τὸν τρόπον τοῦ νὰ ἀποκτώσι περιουσίας
ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ μετέρχωνται
εἰδικὰ ἐπαγγέλματα, ἐντίμως δὲ καὶ ἀξιοπρεπῶς ὡς σύζυ-
γοὶ καὶ μητέρες διάγουσαι τὸν βίον. Ἄλλη ἰατρὸς θέτει
περιεργόν τι ἐπιστημονικὸν ζήτημα πρὸς τοὺς Ἑλληνας
συναδέλφους τῆς. Ἡ διάσημος δὲ καταστάσα διὰ τὴν περι-
ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος τῆς πολύκρο-
τον ἐν Βελγίῳ δίκην τῆς δικηγόρος κ. Μαρία Ποπελέν,
ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν δίκην τῆς καὶ ζητεῖ, δι' ἡμῶν, τὴν
γνώμην τῶν Ἑλλήνων δικηγόρων ἐπὶ τῆς υποθέσεως
ταύτης.

Αἱ Εὐρωπαῖαι συνάδελφοι αἱ τιμήσασαι κατὰ τὸ πα-
ρελθὸν ἔτος τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυ-
ριῶν» προσφέρουσι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὸ Ἑλλη-
νικὸν κοινὸν ὠραῖα καὶ ἐμβριθέστατα ἄρθρα, ἐπιστημονικά,
οἰκονομικά, κοινωνικά καὶ διηγημάτια γλαφυρώτατα καὶ
τερπνότατα. Ἡ καλλονή, περὶ ἧς ὀλόκληρα γράφονται κε-
φάλαια καὶ πληθὺς συνταγῶν δημοσιεύεται, ἢ μάσχημα,
ἢ υγιεινὴ, ἢ οἰκιακὴ οἰκονομία, ζητήματα ἀνεξάντλητα,
μελετῶνται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μετὰ πολλῆς καὶ ἐπι-
τυχοῦς ἀκριβολογίας. Γνωστὴ ἀνὰ τὸν ἐπιστημονικὸν κό-
σμον ρωσὴς ἰατρὸς συνέγραψε χάριν ἡμῶν ἐν εἰδῆ λεξικοῦ
κατ' ἀλφάβητον, πάντα τὰ εἶδη τῶν τροφίμων, ὡς κρεά-
των, ζυμαρικῶν, ὀσπρίων, γαλακτερῶν, χορταρικῶν, γλυ-
κισμάτων, καρπῶν σαρκωδῶν καὶ σκληρῶν μετὰ τῶν υγι-
εινῶν ἢ ἐπιβλαβῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων, τῶν ἀπαιτουμένων
πρὸς χώνευσιν ὠρῶν, καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρα-

σιαν εκάστου και την επί τούτων επιροήν των τροφών, ως και των εκ της χρήσεως εκάστης τούτων προκυπτουσών ασθενειών. Αξιον ιδιαίτερας μελέτης δια τας κυρίας ιδία είναι η επιροή εκάστης των τροφών επί της υγιεινής του δέρματος, της καλλονής και των διαθέσεων της ψυχής. Ιδιον άρθρον περι της αγοράς και καταλλήλου δι' εκαστον έδεσμα μερους του κρέατος ή των ιχθύων. Πασαι αι γράφουσαι Έλληνίδες δημοσιεύουσινώραια διηγημάτια, μελέτας ή ποιημάτια αυτών. Εμβριθέσταται μελέτης και κρίσεις επί των γυναικών των Αθηνών, της Κωνσταντινουπόλεως και Σμύρνης και της επιροής αυτών επί του Έλληνισμού εν γενει. Εις επισφράγιτιν δε πολλὰ εικόνες Έλληνίδων και ξένων συγγραφέων συμπληροῦσι την εξηραλισμένην επιτυχίαν του Ημερολογίου τούτου. Πληθὺς συμβουλών, συνταγών μαγειρικῆς, πρακτικῆς οικιακῆς Ιατρικῆς και οικιακῆς οικονομίας ως και καλλονῆς, ὑπὲρ τὰς πέντε δε σελίδας εύφυλογοίαι και ρητά, ισάριθμοι δε οικειακῶν και της αιθούσης παιγνίων θα επιτρέψωσιν εις τὰς αναγνωστρίας μας να διέλθωσιν εύαρέστως και απολαυτικῶς τὰς μακρὰς του χειμῶνος έσπερινὰς ώρας.

Τὸ Ημερολόγιον της «Εφημερίδος των Κυριών» εκτυπούμενον ως πάντοτε επί ωραίου χαρτου μετά πλουσίου και καλλιτεχνικωτάτου εξωφύλλου, θα τιμαῖται και κατά τὸ ετος τοῦτο 1 δρ. δια τὰς Αθήνας 1 και 15 δια τὰς επαρχίας και εν χρ. φρ. δια τὸ εξωτερικόν. ΟΙ προαποποστέλλοντες δλοκληρον την συνδρομήν των εις τὸ γραφειον της «Εφημερίδος των Κυριών» η α προπληρόντες αὐτην ἄμα τη λήψει της ἀγγελίας εις τούς εν τῷ εξωτερικῷ ἀντιπροσώπους μας δικαιουνται λαμβάνειν ημερολόγιον μετ' ηριθμημένου εξωφύλλου και φέροντος την σφραγιδα της «Εφημερίδος των Κυριών». ΟΙ αριθμοι των ημερολογίων τούτων θα αποτελέσωσι λαχειον, εκκυβευθησόμενον την 15ην Ιανουαρίου 1891.

ΟΙ κερδαίνοντες αριθμοι δημοσιευθησονται δια της «Εφ. των Κυριών» εν τῷ προσεχει δε φύλλῳ ημῶν θελομεν δημοσιεύσει τὰ κερδισησόμενα ειδη.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΛΙ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΔΕΚΤΗ
ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΕΙΩ

Παρασκευάζεται κατά τὰς ημέρας ημῶν η μεγάλη και σημαντικωτάτη των επαναστάσεων, ἃς η ανθρωπότης κατά τὸν μακρον αὐτῆς βιον έπετέλεσεν. Η επανάστασις αὐτη εσται εξόχως γόνιμος, εξόχως αποτελεσματικῆ, διότι είναι ειρηνικῆ, διότι αποτελεί τὸ σύνθημα της ἀπο κοινοῦ συνεργασίας των δύο φύλων, των αείποτε εν μάχῃ και αντιπράξει διατελούντων. Η επανάστασις αὐτη δὲν φέρει πολεμικὸν χαρακτῆρα, οὔτε ἔχει ἀνάγκην ὀπλων και πυρίτιδος, φρουριών και οχυρωμάτων, η χύσεως αἵματος. Τελεῖται εν τῇ συνειδήσει της ανθρωπότητος, ἔχει ως κυριωτάτους αὐτῆς παράγοντας την πρόδον και τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν, επισφραγισθησεται δε, θάπτων η βράδιον, ὑπὸ του νόμου πασῶν των χωρῶν της γῆς.

Η επ' αγαθῆ της ανθρωπότητος τελουμένη επανάστασις αὐτη, ἔχει τὰς ἀρχὰς και τὰς ρίζας εν τῇ ἀρχικῇ πηγῇ των ταλαιπωριῶν και παθησεων της ανθρωπότητος. Προσβάλλει ἀμέσως την ἀρχικὴν ἀδικίαν, ητις παρατηρεῖται ἀπὸ της πρώτης ανθρωπίνης δυάδος, καθ' ην αι μεταξὺ των δύο παραγόντων του ανθρωπίνου εἴδους σχέσεις είναι ιεραρχικαί και οὐχί ἴσαι.

Βλημηδὸν και κατ' ὀλίγον ὁ ιεραρχικῶς επικρατέστερος ἀνὴρ ἀντεποιήθη πάντα τὰ δικαιώματα της γυναικός. Ἐνόσφ η σωματικῆ ἰσχύς εθασίλευεν, ἐνόσφ η δύναμις των μυῶν ἀπεφασίσε μεταξὺ τούτου και εκείνης, οὔτος ηρχεν ἀπολύτως και εκείνη ἔκυπτεν ὑπὸ των σκληρῶν και τυραννικῶν αὐτου ζυγῶν. Σήμερον ὁ πολιτισμὸς ἐπέπνευσεν εις τὸν ἀνδρα την πεποιθησιν, ὅτι δὲν ὀφείλει να μεριμνᾷ μόνον περὶ ἰκνοποιήσεως των ἰδίων παθῶν και ὀρέξεων, περὶ εξυπηρησεως των ἰδίων προσωπικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ περὶ εξασφαλίσεως του μέλλοντος της οικογενείας και της κοινωνίας, περὶ της εξασφαλίσεως της πρόσδου, πρὸς ην τόσα ὀφείλει η ανθρωπότης. Διὰ της επαναστάσεως ταύτης της διεθνούς και παγκοσμίου ἀποδίδεται εις την γυναῖκα ἀνάλογος πρὸς τὰ καθήκοντα αὐτῆς ὁσας δικαιωμάτων, ἀποδίδεται αὐτῇ η ανθρωπίνη ἀξιοπρέπεια, ης ἀδίκως και παρανόμως ἀπέξενωσαν αὐτην ἀρχεγονοι και αυθαίρετοι νόμοι, συνταχθέντες ὑπὸ του φυσικῶς ὑπεροχωτέρου ἀνδρός. Διὰ της σημερον ἀναγνωριζομένης ἰσότητος αὐτῆς πρὸς τὸν ἀνδρα δὲν ἀποδίδεται εις τὸν πολιτισμένον κίσημον, νέα δύναμις, ἀλλὰ γρητισμοποιεῖται η τῆς ἐκμηδενιζομένη και εξουδετερουμένη τοιαύτη.

Ἰπὸ την ἐπίδρασιν των ευεργετικῶν τούτων ἰδεῶν διετέλει, βεβαίως, και ὁ επί της παιδείας Έλλην ὑπουργὸς κ. Κανακάρης καθ' ην στιγμῆν η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου ἀνέθηκεν εις αὐτὸν την περὶ ἀποδογῆς της κ. Στεφανόπολι αἰτησιν πρὸς ἔγγραφήν εν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ του ημετέρου Πανεπιστημίου. Ὡς ἄνθρωπος πεπολιτισμένος, ὡς ἄνθρωπος ἐξαρτῶν την πρόδον του Έλληνικοῦ ἔθνους, ἐκ της ἀμοιβαιῆς και ἰσοβαροῦς πρόσδου του ἀνδρός και της γυναικός, δὲν προσέβληεν ἐνδοιασμους και προσκόμματα, δὲν ἐποτήθη ὡς η Σύγκλητος δια τὸ πρὸ ημῶν καινοφανές του πράγματος. Διὰ μιὰς ρητῆς διαταγῆς του και εὐμενοῦς ὑπὲρ της πρόσδου του φύλου μας κρίσεως του, ἀνέφθεν εις την Έλληνίδα κόρην τὰς θύρας του επιστημονικοῦ κόσμου και κατέρριβε τὸ πρὸ αὐτῆς τῆς ἐγειρόμενον ἀνυπερβλητον τεῖχος της δυσειδικιμονίας και των πεπλανημένων προλήψεων. Ὁφείλομεν ὅμως να ὀμολογήσωμεν ὅτι και ὁ ζῆλος της δεσποινίδος Στεφανόπολι ηύκόλυε μεγάλως τὸ ἔργον του κ. ἐπί της παιδείας ὑπουργοῦ. Διότι αὐτη πρώτη ἐξεπλήρωσε πάσας τὰς ὑπὸ του νόμου ὀριζομένας διατάξεις πρὸς ἔγγραφήν εν τῷ Πανεπιστημῳ. Αὐτη πρώτη προσήλθε να ὑποστῇ ἀπολυτηρίου εν τῷ γυμνασίῳ ἐξετάσεις, διεκρίθη δε μεταξὺ ἐξήκοντα μαθητῶν.

Ἡμεῖς, αἰτινες πρώται ἐθέσαμεν εν Ἑλλάδι τὰ θεμέλια της γυναικείας πνευματικῆς χειραφετήσεως, αἰτινες ἐπὶ τετραετίαν ἤδη ἀγωνιζόμεθα τὸν ευγενῆ ἀγῶνα της καταρρίψεως των περὶ γυναικός προλήψεων και πλανιῶν, εἰμεθα εις θέσιν να γνωρίζωμεν ὅποια προσκόμματα ἐδέησε να ἐξομαλύνῃ, ὅποιους φραγμους να καταρρίψῃ ὁ ἀξιοτίμος συναδέλφος ημῶν κ. Στεφανόπολις, ὅπως η θυγάτηρ του γένηται δεκτῆ εις γυμνασιακάς ἐξετάσεις και λάθῃ την τιμῆν να ἀνοίξῃ την ὁδὸν της εν Ἑλλάδι επιστημονικῆς μορφώσεως της γυναικός.

Ἀλλ' εὐτυχῶς ητο πατήρ, ἐννοῶν τὸ πρὸς την διψῶσαν ἀνωτέρας παιδείας θυγάτηρα του καθήκοντά του. Καὶ η θυγάτηρ του ἀπὸ σῆμερον κατατάσσεται ὡς φοιτήτρια της φιλοσοφικῆς Σχολῆς, συνεχίζουσα εν τῇ συγχρόνῳ ημῶν ἰστορία τὸ ἔργον της Κλεοβουλίνης, της Ὑπατίας, της Αθηναίδος, της Θεανοῦς και

της σεπτῆς ἐκείνης των φιλοσόφων γυναικῶν γορείας, αἰτινες πρὸ εἴκοσιν ὄλων αἰώνων ἔλυσαν ὑπὲρ ημῶν τὸ ζήτημα, ὅπερ ὡς νέον θεωρησάν τινες των κ. κ. ὀπισθοδρομικῶν καθηγητῶν του ημετέρου Πανεπιστημίου.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΑΛΛΟΝ Η ΖΩΗ ΔΥΣΤΥΧΗΣ ;

Τοιαύτην διλληματικῆν, ἀλλ' εν ταῦτῳ τρομεράν ἐρώτησιν ἀπευθύνει ημῖν μήτηρ δυστυχῆς, θυγατρός μαρτυρουμένης.

«Εἶπατέ μοι, σᾶς ἐξορκίζω, την γνώμην σας, σεῖς ητις ἀφιερῶσατε τὸν βιον σας εις μελέτην των γυναικείων δυστυχιῶν, δὲν είναι προτιμότερον να ἴδῃ μία μήτηρ την κόρην της νεκράν η αυταλιήτως και διαρκῶς δυστυχῆ ; »

Η καρδία της μητρός, εις ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταύτας, ὑφίσταται δοκιμασίαν ὑπερέραν των δυνάμεών της. Είναι σκληρόν, ἀποτρόπαιον, φρικῶδες διὰ μητέρα να βλέπῃ τὸ τέκνον της, ὅπερ μετὰ τῆς ἀνέθεψε σιορηγῆς, διὰ τὸ ὅποιον εἶχε πλάσῃ τὸσα ὄνειρα γοῆς και εύτυχίας, κλυδωνιζόμενον εν τῇ συμφορᾷ και τὰς δυστυχίας, χωρὶς οὐδεμίαν να δύναται να τῷ παράσῃ βοήθειαν και ἀνακούφισιν, χωρὶς πολλακίς να τῇ επιτρέπηται οὔτε να συγλαύσῃ μετ' ἐκείνης.

Αἱ ἀλύσεις εν τούτοις αἰ δεσμεύουσαι την τύχην της κόρης μετ' ἀθλίου τινός, ὅσον σκληραὶ και ἄν είναι, ὅστιν ὀδύνην και ἄν ἐμπούσι συσφιγγόμενοι φνίνονται ἐλαφρόταται εν παραβολῇ πρὸς ἀμετάλητον θανατικῆν ἀπόφασιν. Τὰ τρομερωτάτα της ζωῆς δυστυχήματα ἐκμηδενίζονται και λησιμονουνται ἀπέναντι ἐπιθανατίου κλινῆς, ἐφ' ης ὁ ὀφθαλμοὶ του προσφιλοῦς τέκνου κλειονται, ἵνα μή ἀνοιχθῶσι πλέον.

Τότε μόνον επιτρέπεται εις μητέρα να ἐκλέξῃ μεταξὺ της δυστυχίας και του θανάτου του τέκνου της, ὅταν ἀνίατοι φυτικῆ τουτου παθήσεις και μαρτύρια, οὐδεμία δε περὶ θεραπείας ἐλπίς φέρουσιν αὐτην εις τοιαύτην ὀδυνηρὰν ἀπόγνωσιν. Τότε εὐχομένη και προτιμώσα τὸν θάνατον ἀναδεικνυται φιλήνθρωπος, ἁγία, διότι ὁ θάνατος είναι ἀπαλλαγῆ ἀπὸ διαρκούς ἀγωνίας και ὀδύνης, διότι ὁ τάφος είναι η ἀνάπαυσις, η ἡσυχία του σκληρῶς δοκιμαζομένου.

Ἄλλ' εις πᾶσιν ἄλλην περίστασιν μήτηρ εὐχομένη τὸν θάνατον του τέκνου της ὡς ἀπαλλαγῆν ἀπὸ ἠθικῶν βρασάνων, ἀπὸ βίου δυστυχῶς βλασφημεῖ τρομεράν και ἱερόσυλον βλασφημίαν. Πῶς να ἐπικαλήται τὸν θάνατον αὐτῆ η ἀγνοοῦσα τὸ μέλλον, η ἀγνοοῦσα τί ὁ χρόνος φέρει ἐπὶ των περὶ ὄγων του ὑπὲρ της ἀδικουμένης, ὅποιας γοῆς ἐπιφυλάσσει δι' αὐτην η τυρῆ και ἄστατος θεὰ τύχη ; Ποσάκις η θάλασσα δὲν ἐξωθεῖ ἐπὶ παραλίας ἡσύχου και θαλπερᾶς, ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶχε βυθισει εις τὰ σκοτεινά και ἄδυτα του πυθμένος της βᾶθη ; Σήμερον ἀτυχῆς, αὐριον εὐδαίμων. Τίς γνωρίζει τὸ μέλλον ; Τίς η δύνατο να μαντεύσῃ ὅτι ἐπὶ ἀρόνου και ξηρᾶς γῆς, ἦν καταργῆς και ἄγριαι λαίλαπες ἀπεγύμνωσαν, ἦθελεν ἀνθῆσαι ὡραῖον ἄνθος, ὅπερ ὁ ἀνεμος τυχαίως ἐσπειρε, τὸ ἔδαφος ἐγονιμοποίησε και οἱ ἀστῆρες της νυκτός ἐθώπευσαν διὰ των ἀκτίων των κατά τὰς μακρὰς της ἐρημίας και μονώσεως ὡρας ;

Η ἀτυχῆς, ἦν σύ, πτωχῆ μήτηρ, κλαίεις ζωσαν, είναι ἴσως προωρισμένη εις νέα της ζωῆς μειδιήματα. Είναι ἡδη ὀλιγώτερον η ὅσον νομίζεις ἀτυχῆς, ἀφοῦ τῇ μένεις σύ με την μεγάλην και ἀκατάβλητον ἀγάπην σου, συγλαίουσα και συμπάσχουσα διὰ τὰς ὀδύνας και συμφορὰς της. Η ψυχροτέρα σκέψις ὡς η ευγενεστέρα ποιήσις μᾶς διαβεβαιουσιν ὅτι ἐὰν ὁ θάνατος είναι τὸ τέλος του παντός, τὸ μέγα και ἀνεπανάρθωτον κακόν, η ζωῆ, ἐνόσφ διαρκεῖ, ὑπόκειται εις μεταβολὰς, εις ἐκπληκτι-

κὰς πολλακίς της τύχης μετατροπᾶς, τροποποιούσας ριζικῶς τὸ πρόγραμμα του βίου ημῶν.

Ὁ θάνατος ! Ἄλλ' είναι η εἰκὼν της τρομερωτάτης και σκληροτάτης των δυστυχιῶν ! Ἰδετε μητέρα γονυπετῆ εν ἀπογνώσει πρὸ τάφου, ὃν στολίζει με εύώδη και προσφάτως ἀποκοπέντα ἄνθη. Ἀναμετρήσωμεν τὸ μέγεθος της ψυχικῆς της ὀδύνης, ἀναλύσωμεν τὰ πύρινα δάκρυα τὸ μόνον βάλαμον της ὑπολειπομένης αὐτῇ παρηγορίας, διὰ την ἀπολεσθεισαν, φεῦ ! διὰ παντός προσφιλῆ ὑπαρξιν, και τότε ἐννοεῖτε πόσον η σκέψις σας ὑπῆρξεν βλάστημος, πόσον ἀπερισκέπτως προῦκαλέσατε τὸν Θεὸν εις δοκιμασίαν ὑπερέραν των ἀσθενῶν σας δυνάμεων.

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΧΩΡΙΣΤΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ

Δὲν είναι νέος ὁ συρμὸς της προσωποποιήσεως των ὤρων του ἔτους. Η ἄνοιξις διὰ των ροδίνων δακτύλων της ἀνοίγει τὰ φύλλα και ροδίζει τὰ πέταλα του βασιλέως των ἀνθῶν τριανταφυλλου. Τὸ θέρος ἀκαίον και νευρώδες ἐξελκῶι την πυρίνην σινδόνην του ἐπὶ των γροισιζόντων ἐκ σταχυῶν ἀγρόν. Τὸ φθινόπωρον στέφεται με τὸ ἐξ ἰσχυρῶν σταχυῶν διάδημά του, και ὁ χειμῶν ἔχει και αὐτός τὰ λευκά ἄνθη του, τὰς ψεκκάδας της χιόνος.

Ἄλλ' ὅτι ἐπράξαν οἱ ποιηταί, οἱ ἀκάματοι οὔτοι ἀοιδοὶ της φύσεως, εν τῇ ρομαντικῇ του αἰῶνος αὐτῶν ἐποχῇ, καιρός είναι να πράξωσι και οἱ επιστήμονες εν τῷ αἰῶνι των φώτων και της πρακτικῆς επιστήμης. Καιρός είναι να διαδεχθῆ η Ιατρικῆ των ὤρων προσωποποιήσις την ποιητικῆν, ἔστω και ἄν η δευτέρα ἐμβάλλη την ανθρωπότητα εις σκοτεινάς και μελαγχολικὰς σκέψεις. Ἐὰν δὲ γυνὴ ἀναλαμβάνῃ να χαρακτηρίσῃ επιστημονικῶς τὰς ὡρας του ἔτους, ἐὰν γυνὴ καταρρίπτῃ τὸν ποιητικὸν πέπλον, ἵνα ἐν εἰδεχθεῖ γυμνότητι ἀποκαλύψῃ τὰς ἐπιβουλὰς αὐτῶν, τουτο μαρτυρεῖ ὅτι περισσότερον αὐτῇ των συναδέλφων της ἀνδρῶν κηδεσται της ζωῆς και υγιείας της ανθρωπότητος, ὅτι μετ' ὄλην την ἰδιάζουσαν εις την φύσιν της εὐαισθησίαν νομίζει ὑπέρτατον καθῆκον της να δείξῃ τὸν κίνδυνον ὅπου ὑπάρχει και καταστήσῃ τὸς πρὸ αὐτῆς διαβαίνοντας προσεκτικους.

Ἄνοιξις και φθινόπωρον : Ἐποχὰι συναράσσουσαι πάντα τὰ εν τῷ ανθρωπίνῳ ὀργανισμῳ λειτουργοῦντα συστήματα και φνεύουσαι ἀνιλεῶς τὸς ἀδυνατους, τὸς ἐξηντημένους, τὸς ἀθηνεῖς. Τὸ θέρος σύρον ὀπισθεν αὐτοῦ ἀκολουθεῖ ὄλην ἀναφλεξῆς και φλογίζον τὸς πάντας και τὰ πάντα και ὁ χειμῶν γελῶν διὰ την συμφωνίαν των εις πάντα τόνον στενόντων και μυκωμένων ανθρωπίνων πνευμόνων. Ἐναντία των ποιητῶν φρονοῦσα δὲν περικαλύπτω τὸ δρέπανον δι' ἀνθῶν, ἵνα ἀποκρῶσω, ὅτι ὁ γρόνος, ἀνα πάσαν του ἔτους ἐποχῆν, βαδίζει ἐπὶ ανθρωπίνων πτωμάτων.

Ἐχετε λοιπὸν ἐστραμμένον μετὰ προσηγῆς τὸ βλέμμα πρὸς τὸ θερμόμετρον του ὁποῖου η ἔξ ὑδραργύρου στήλη βγαίνει κλιπάζουσα ἀνὰ τὰς μεταβολὰς των ὤρων του ἔτους.

Ἐκάστη των ἐποχῶν ἔχει ἴδιο χαρακτῆρα, ἐξαρτώμενον εν των μεταβολῶν της ἀτμοσφαιρας, ἀπὸ της ἐπιδράσεως της ὁποίας ἀποβαίνει ἀδύνατον εις τὸν ανθρωπον να διαφύγῃ. Διὰ τουτο και εν τῇ ἀρχαῖᾳ Ιατρικῇ η μελέτη των ἀσθενειων των ὤρων του ἔτους κατεῖχε πλείστα κεφάλαια.

Ὁ Ἰπποκράτης λέγει ὅτι αἱ ἀσθενεῖαι προκύπτουσιν ἰδία ἐκ της μεταβολῆς των ἐποχῶν διὰ της ἐναλλαγῆς του ψύχους και του θάλπου. Η ἐπίδρασις δε των ὤρων του ἔτους ποικίλλει εν σχέσει πρὸς την ἡλικίαν. Η θνησιμότης της μικρᾶς ἡλικίας ἦτοι ἀπὸ 0—5 ἐτῶν ἐξικνεῖται εις τὸ ἀνώτατον αὐτῆς σημεῖον κατά τὸ φθινόπωρον. Ἀπὸ 5—60 ἐτῶν την ἀνοιξιν και ἀπὸ

60—100 τὸν χειμῶνα. Ὁ θεῖος Ἴπποκράτης παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σίματι ἀναλόγως τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους ἐπικρατοῦσιν ἡ φλεγματικὴ κατάστασις, τὸ αἷμα, ἡ χολή καὶ ἡ μέλαινα χολή. Τὰ φλέγματα αἰξάνουσι τὸν χειμῶνα, ὁπότεν καὶ οἱ πλεῖστοι προσβάλλονται ὑπὸ βηγός, καταρροῆς μετὰ φλεγματικῶν ὑλῶν, ἐμφράξεων, σκοτοδινῶν, ἀποπληξιδῶν, ἰχωρωδῶν. Ἡ ἀνοίξις συντελεῖ εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ αἵματος ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἡμῶν, ὁπότεν καὶ προδιαθέτει εἰς ἀσθενεῖς φλογιστικάς, παραφρονήσεις, εἰς αἱμορραγίας, εἰς δερματικά ἐξανθήματα. Τὸ θέρος ἐπαυξάνει τὴν χολήν, ὅπερ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοῦς χοληρικούς πυρετούς, ἀπὸ τὴν χολέραν, ἀπὸ τὸν ἰκτερον (χρυσῆν). Κατὰ τὸ φθινόπωρον ἡ χολή ἀποκαραινόμενη καὶ ἀποσυντιθεμένη μεταβάλλεται εἰς μέλαιναν χολήν, ἐξ ἧς προκύπτουσι πυρετοί, σπληνίτιαι, δυσεντερίαι, σπληνικαὶ ἐμφράξεις, ὕδρωπικαί, μανιακοὶ ἐρεθισμοί, μελαγχολία, ὑποχονδρία κτλ.

Εἰς πάντα ταῦτα ὁ Ἴπποκράτης προστίθῃσι: "Ὅσοι προσβάλλονται ὑπὸ ἀσθενειῶν, προκυπτουσῶν ὑπὸ τῆς μεταβολῆς τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους, διατρέχουσι ὀλίγον σχετικῶς κίνδυνον. Αἱ ἀσθένειαι αὐτὰ εἶνε ἐπικρατέστεραι εἰς τὰ συγκεκριμένα κλίματα ἔνθα, αἱ ὠραι τοῦ ἔτους εἶναι ἐκ διαμέτρου ἄνισοι καὶ ἀντίθετοι ἀλλήλων.

Ἄλλ' ἔλθωμεν εἰς τὸ φθινόπωρον, τὴν παροῦσαν τοῦ ἔτους ὠραν καὶ ἐξετάσωμεν αὐτὴν οὐχὶ κατὰ τὸν Ἴπποκράτην, ἀλλὰ κατὰ τὰς συγγρόνους ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις. Τὸ φθινόπωρον μέχρι πρὸ ὀλίγου ἔτι ἐθεωρεῖτο ἡ κακοηθέστερα ὠρα τοῦ ἔτους καὶ εἰς τὴν πτώσιν τῶν φύλλων ἀπεδίδοτο ὁ θάνατος τῶν προσβεβλημένων ὑπὸ χρονίων στητικῶν παθήσεων.

Ἡ κατηγορία αὕτη εἶναι ἀβάσιμος, διότι ὡς ἀπεδείχθη τὸ φθινόπωρον, ἦτον θανατηφόρον τοῦ χειμῶνος, ἔχει τὴν ἡρεμίαν τῆς ὠρίμου ἡλικίας, ἀποτελοῦν, οὕτως εἴπειν, περίοδον εὐαρέστου καὶ ὑγιοῦς τοῦ ἔτους νάρκης. Ἀλλὰ τὸ φθινόπωρον εἶναι ὁ κληρονόμος τοῦ θέρους, καὶ ὁ Ὀκτώβριος γονιμοποιεῖ ἀσθενεῖς συλληφθείσας ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ θερινῆς καύσωνος. Αἱ ἀσθένειαι αὐτὰ διαίρουσιν εἰς παθήσεις ψύξεως, εἰς παθήσεις τῆς πεπτικῆς συσκευῆς, εἰς παθήσεις μιασματικάς καὶ εἰς παθήσεις ἠθικάς. Ἐντεῦθεν καταρροαί, βρογχίτιδες, στηθικαὶ φλογώσεις, νευραλγία, πνευμονικοὶ κατάρροι, ἐρυσιπέλατα καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκ ψύξεως προκύπτουσι ἀσθένειαι. Γαστραλγία, γαστρικοὶ πυρετοί, ἀνορεξία, δυσεντερία καὶ διάρροια ἀπόρροια τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς πεπτικῆς συσκευῆς. Ἐνδημικαὶ ἀσθένειαι, ὡς διαλείποντες καὶ συνεχεῖς πυρετοί, ὡς καὶ τυφοειδεῖς τοιοῦτοι, προκύπτοντες ὡς ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων τῆς γῆς διὰ τῶν μικρῶν ἀλλὰ συνεχῶν βρογῶν.

Αἱ ἐπικρατοῦσαι δὲ ἰδίαι εἰς τὸ φύλον μας ἀσθένειαι κατὰ τὴν ὠραν ταύτην τοῦ ἔτους εἶναι αἱ ὑποχονδρία, αἱ μελαγχολία, αἱ νευρικαὶ παθήσεις. Ἄπας ὁ μαγικὸς στολισμὸς τοῦ θέρους ἐξαφανίζεται, τὰ δένδρα ἀπογυμνούμενα δεικνύουσι κορυφὰς φαλακράς, ὁ οὐρανὸς συνεφώδης φαίνεται γῶνων πικρὰ δάκρυα διὰ τὴν παγερὰν τοῦ χειμῶνος προσέγγισιν, ἡ δρόσος ἀνὰ πᾶσαν πρῶϊαν εἶναι τὸσον ἄφθονος ὥστε ἤθελε τις πιστεύσει, ὅτι ἡ φύσις ἔκλειε καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἡ γυνή, ἡ τρυφερὰ αὐτὴ καὶ εὐαίσθητος ὕπαρξις, ἀτενίζει τεθλιμμένη καὶ ρεμβύδης πρὸς τὴν γῆράσασαν φύσιν, ἧτις ὑπενθυμίζει καὶ τὸ ἰδικόν μας γῆρας, σκέψις οὐδόλως πρὸς χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν διαθέτουσα. Ἐάν εἰς ταῦτα προστεθῶσιν αἱ δυσπεψία τῆς ἐποχῆς, ἐξάγεται εὐκόλως τὸ ἄθροισμα τῶν αἰτίων τῶν διαφόρων νευρικῶν παθήσεων.

Ἡ ὑγιεινὴ λοιπὸν τοῦ φθινοπώρου μᾶς ἐπιβάλλει οὐχὶ νὰ ἐτοιμασθῶμεν, ὅπως παλαιῶμεν κατὰ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν με-

ταβολῶν, ἀλλὰ νὰ προφυλαχθῶμεν ἐγκαίρως κατὰ μὲν τοῦ φύ-
 γους δι' ἐνδυμάτων θερμῶν, κατὰ τῶν γαστρικῶν ἀδιαθεσιῶν
 διὰ προφυλάξεως ἀπὸ τροφῶν δυσπέπτων καὶ ὀπωρικῶν, διὰ
 προσλήψεως θερμῶν λουτρῶν καὶ δι' ἐντριψέων ἐξωτερικῶν,
 κατὰ τῶν πυρετῶν δι' ἀποφυγῆς τοῦ νὰ ἐξερῶμεθα τὰς ἐσπέρας,
 ὅτε ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι ὑγρὰ καὶ βαρεῖα, ἢ τὴν πρῶϊαν ὅτε ἡ
 δρόσος καὶ ὀμίχλη τὸσον καταστρέφουσι τὴν ἀγνότητα τοῦ ἀέ-
 ρου. Δὲν συγχάζομεν ὅπου ὑπάρχουσι στάσιμα ὕδατα καὶ δὲν
 πίνομεν ὕδωρ κατὰ τῆς καθαρότητος τοῦ ὁποῖου ὑπάρχουσιν
 ἐλάχιστοι ἴσως ὑπόνοιαι. Ἀποφεύγομεν ἐν γένει τὰς συγκινή-
 σεως, τὴν ὑπερβολικὴν κόπωσην, τὴν κατάχρησιν πνευματικῆς
 καὶ σωματικῆς ἐργασίας, ὡς καὶ τὰς θλίψεις καὶ ἠθικάς συγ-
 κινήσεις.

Κατὰ τῆς μελαγχολίας ἃς μεταχειρισθῶμεν τὴν λογικὴν σκέ-
 ψιν, καθ' ἣν μετὰ τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα ἐπέργεται ἡ
 ἀνοίξις, ὅτι πᾶν φύλλον κίτρινον πίπτει τὸν Ὀκτώβριον ἀντικα-
 θίσταται τὸν Ἀπρίλιον διὰ πρᾶσινου, καὶ διὰ τῆς πεποιθήσεως
 ὅτι μετὰ τὸν Δεκέμβριον μας ἔχῃωμεν ἕνα ἔτι. Μάϊον, ὅτι τὸ
 γῆρας μας θὰ διαδεχθῶσιν ἄλλαι νεότητες, ἄλλαι ἀνοίξεις.

Λαύρα Σχβάρτς (ιατρός).

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΧΕΛΙΔΟΝΩΝ

Ἡ φύσις καθίσταται μελαγχολικὴ. Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ
 ἥλιος ἔχασε τὴν λάμπην του, ὁ ἀῆρ ἀποβαίνει ψυχρότερος, τὰ
 κίτρινα φύλλα πίπτουσι ἐκ τῶν δένδρων σιωπηλῶς καλύ-
 ποντα τὸ ἔδαφος καὶ θλιόμενα μετὰ πενήμιου τριγμοῦ. Τὰ
 πτηνά, τὰ ἄλλοτε πετώντα τὸσον φαιδρῶς ἐπὶ τῶν κλάδων, δὲν
 ψάλλουσι πλέον, εἰμὴ διὰ νὰ ἀναγγείλωσι τὴν ἀνατολὴν καὶ
 τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ μετὰ τινος μελαγχολίας καὶ παρα-
 πόνου. Προαναγγέλλουσι καὶ αὐτὰ τὸν χειμῶνα.

Χθὲς πρὸς τὸ ἐσπέρας, ἐξῆθεν τοῦ παραθύρου μου αἱ χελιδ-
 νες, αἱ ἀγαπηταὶ καὶ εὐκίνητοι χελιδόνες, ἐπέτουν καὶ ἐφώνη-
 ζον ἀνῆσυχον. Τινὲς τούτων διέσχιζον θορυβώδως τὸν ἀέρα,
 καὶ ἄλλαι πάλιν ἐτερέτιζον μεγαλοφώνως συνδιαλεγόμεναι ἡ
 μία πρὸς τὴν ἄλλην περὶ πολλῶν πραγμάτων, ἅτινα ἐφαί-
 νοντο σπουδαῖα ἐκ τοῦ πολυασχόλου ὕψους των καὶ τῶν ἀνη-
 σύχων κινήσεών των.

Ἴδου πάλιν σήμερον πτερυγίζουσι στενωχωρημένοι. Καὶ εἶναι
 τὸσον πολλοί, ὥστε ἐσκίασαν τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπὸ φαιῶς κα-
 τέστη σχεδὸν μέλας. Συνηθροισμένοι, ἄλλαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς
 τῆς Μητροπόλεως, ἄλλαι εἰς τὸν δεύτερον καὶ ἄλλαι εἰς τὸν
 πρῶτον ὄροφον, βλέπονται, συνομιλοῦσι, καὶ ἀνταλλάσσουσι
 μεταξὺ των τερετίσματα. «Ἄς φύγωμεν, λέγουσιν, ἃς φύγω-
 μεν, ἴδου τὸ ψῦχος ἤρχισεν, ὁ χειμῶν πλησιάζει. Μετ' ὀλίγας
 ἡμέρας ἡ χλιὴν θὰ καλύψῃ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ θὰ ἐμ-
 ποδίση, τὸ εἰς τὰς θερμὰς τοῦ ἡλίου χώρας, ταξειδίον μας.
 «Εἴθε ὄλοι ἐτοιμαί;» καὶ χιλιάκι φωναὶ ἀποκρίνονται, καὶ ὄλοι
 ἐκεῖνος ὁ ὄμιλος τῶν χελιδόνων κινεῖται. Αἱ φωναὶ διπλασιάζ-
 ζονται. Εἶναι ἡ στιγμή τῆς ἀναχωρήσεως.

Ἀλλὰ ποῖα τάξις! ποῖα φρόνησις εἰς τὰς προετοιμασίας!
 οὔτε ταραχὴ, οὔτε σύγχυσις. Ἐκάστη τούτων λαμβάνει τὴν
 θέσιν της καὶ αἱ σειραὶ τακτοποιοῦνται, σχηματίζουσαι τρίγων-
 νον κανονικώτατον, ὁ θόρυβος διπλασιάζεται, αἱ μικραὶ ἀλ-
 ληλοερωτῶνται καὶ ἀλληλοαποκρίνονται. Ὅλοι εἶναι ἐτοιμοὶ
 ἀναχωροῦν. . . Φεύγου, φεύγου πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀποκομι-
 ζουσαι καὶ τὴν φαιδρότητα τῆς φύσεως! Ἀκολουθοῦσα τὸ κομ-
 ψὸν σχῆμα τοῦ τριγώνου των, ὅσον μακρὰν ὁ ὀφθαλμὸς μου
 δύναται νὰ τὸ διακρίνῃ, αἰσθάνομαι τὸν χειμῶνα προβάλλοντα

τὰ πέρει. Τὰς ἀκούω ἀκόμη, ἀλλὰ πολὺ ἀπεμακρύνθησαν καὶ
 μόλις δύναμαι νὰ διακρίνω τὰς φωνὰς των.

Ἔφυγον λοιπὸν αἱ χελιδόνες! ἔφυγεν ἡ φαιδρότης! τὰ
 πάντα μελαγχολικά! δὲν ἔμειναν πλέον πτηνά, δὲν θὰ ἀκούω-
 μεν πλέον κελιδήματα. Χαίrete χελιδόνες! ἀπολαύσατε τοῦ
 ἡλίου εἰς τὰς θερμὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας ἀπέργεσθε, ἀπο-
 λαύσατε τῆς εὐτυχίας, τὴν ὁποίαν οὐρανὸς γλαυκὸς καὶ αἴθριος
 καὶ ἄνθη πάντοτε θάλλοντα, σᾶς παρέχουν. Ἐστὲ εὐτυχεῖς, ἀλλὰ
 μὴ με λησμονεῖτε. Δὲν θέλω νὰ εἶμαι πάντοτε μελαγχολικὴ
 ἐπανέλθετε, ὅταν αἱ θαλπεραὶ τοῦ ἡλίου ἀκτίνες ζωογονήσωσι
 καὶ πάλιν τὴν φύσιν, καὶ ἀποδώσωσι τὴν γλωρότητα εἰς τὰ
 δένδρα καὶ τὰ φυτὰ, τὴν εὐωδίαν εἰς τὰ ἄνθη, καὶ τὸ ὠραῖον
 καὶ κυανοῦν χρῶμα εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐπανέλθετε, ὦ χαριέσ-
 sai χελιδόνες νὰ μᾶς ἐπαναφέρητε ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶν πτερυγῶν
 σας τὴν χαρὰν καὶ τὸν στολισμὸν τῆς φύσεως, νὰ μᾶς φαιδρῶ-
 νητε μετὰ τὰ γλυκύφθογγα ἄσματά σας, νὰ καλύψητε τὸν ὀρίζοντά
 μας μετὰ τὰ ταχέα πτερυγίσματά σας, καὶ νὰ μᾶς ψάλλητε τὰς
 ὠραίας ἡμέρας, τὰς ὁποίας διήλθετε μακρὰν ἡμῶν.

Τὸ ἔαρ λοιπὸν καὶ πάλιν, ἀγαπητὰ χελιδόνες, καὶ ἡ καρδιά
 μου δὲν σᾶς λέγει «χαίrete» ἀλλὰ «εἰς τὸ ἐπανιδεῖν».

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). Ἄγλαϊα Δ. Σύρμα.

Τῆ 30 Ἰαρίου 1890.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἦθελε τις πιστεύσῃ ὅτι ὁ Ὀκτώβριος ἀνέλαβε νὰ μᾶς ἀποζη-
 μιῶσῃ διὰ τὰ πρόωρα ψύχη τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Σεπτεμβρίου.
 Οὐχ ἦτον οἱ χειμερινοὶ συρμοὶ ἤρξαντο ἐχθέτοντες τὰ νέα προϊόντα
 τῆς παρισίνης καλλιτεχνικῆς ἐπινοήσεως, καὶ ἡ ἑσπερινὴ δρόσος φαί-
 νεται ἐπιβάλλουσα τὴν προμήθειαν ἐπανωφορίων τῆς ἐποχῆς. Τὸ
 ἐπανωφόνιον τοῦ φθινοπώρου φέρει τὸν ἰδιότροπον τίτλον διαζύ-
 γιον. Εἶναι ἐν εἶδος καζάκας, ἐστολισμένης διὰ γαλιανῶν νεκροῦ
 χρώματος, ἐξ ἐριούχου μαλακοῦ, ἀνευ ὑπενδύματος. Δὲν πιέζει τὸ
 σῶμα, τὸναντίον εἶναι ἐπίδεικτικὸν τῶν μᾶλλον ἀφελῶν καὶ ἀημε-
 λῶν στάσεων, εἰς ἃς εἴμεθα διατεθειμέναι κατὰ τὴν μελαγχολικὴν
 τοῦ ἔτους ὠραν, καθ' ἣν τὰ πάντα φαίνονται νοσταλγοῦντα καὶ εἰς
 ἀθυμίαν ἀποκλίνοντα. Ἐξικνεῖται μέχρι τῶν γονάτων, τὰ πρόσθια
 δὲ ἄκρα αὐτοῦ ἀνέλκονται δι' ἐλαφρῶν πτυχῶν πρὸς τὰ πλάγια.
 Τοῦτο δὲν ἐμποδίζει νὰ διαγράψῃ χαριέντως τὰς γραμμὰς τοῦ σώ-
 ματος, διότι μετ' ὅλην τὴν πενήμιον τῆς φύσεως ἀμφίεσιν, ἡ φιλο-
 καλία καὶ φιλαρέσκεια διατηροῦσιν ἄθικτα καὶ ἀκέραια τὰ δικαίω-
 ματά των.

Ὁ συρμὸς τῶν φορεμάτων φαίνεται ἐπιδιδῶν, ἀπὸ ἡμέρας εἰς
 ἡμέραν, τὸ ἀπλούστερον, στενωτέρον καὶ ἀφελέστερον. Ὡς νέα χρώ-
 ματα σημειοῦνται ἐν τῇ ἀποχρώσει τῶν φαιῶν τὰ χρώματα χάλυδος,
 (ἀτσάλι) νίκελ, πλατίνης καὶ κοριοτοῦ. Ἐν τῇ ἀποχρώσει τῶν σκο-
 τεῖνῶν, τὰ χρώματα βανίλιας, πορφυροῦ, φοινίκου, ὑπολαίδου, καὶ
 βοῦς. Ὡς κυανῆ, τὰ χρώματα σαπφείρου, κολοιοῦ, καὶ βουγλώσσου.
 Πράσινα, ἀκακίας, δελφίνου καὶ τρίτινος. Ἰόχροα, τὸ χρῶμα τῆς ἱριδος.
 Τὰ φορέματα ταῦτα ἔξουσιν ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὸ ἔτος τοῦτο
 ἐξαρτήματα, ταινίας ἐκ πτερῶν ἢ ἐκ κυψελειδῶν πτυχῶν (ruches)
 κρεπίου. Τὸ περιλαίμιον ὄρθον σχήματος Βαλουᾶ θὰ διατηρηθῇ καὶ
 κατὰ τὸν χειμῶνα, τὰ περιχέαιρα δὲ τροποποιοῦνται ἐπὶ τὸ κανονι-
 κώτερον καὶ χαριέστερον. Διὰ πλουσίας ἐσθθίας θεωρεῖται ἀπαραίτη-
 τον ἐξάρτημα, ταινία πεποικιλμένη δι' ἀπομιμήσεως ἀδαμάντων καὶ
 πολυτίμων λίθων. Αἱ νεάνιδες θὰ φέρωσι τοιαύτας ταινίας πεποι-
 κιλμένας δι' ἀπομιμήσεως μαργαριταρίων καὶ κυανῶν λίθων (Tur-
 quoise).

Τὸ περιχέαιρον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος οὐχὶ πολὺ μακρὸν, στρογγυ-
 γύλον περὶ τὴν ὄψην καὶ ὀλιγώτερον ἐστολισμένον ἢ κατὰ τὸ θέ-
 ρος. Φέρεται παρὰ κομψοπρεπῶν τινων ἐξ ἄλλου χρώματος καὶ ἰδίαι
 ἐκ λευκῆς φλανέλλας, εἶδος ρωσικῶν, ἅτινα τὸσον ἐσυνειθίζοντο
 πρὸ εἰκοσαετίας.

Τὸ κτένισμα, διὰ τὸ ὅποιον τόσον ἐνδιαφέρονται αἱ κυρίαί, ἀφοῦ
 ἀποτελεῖ τὸν οὐσιωδέστατον τῆς καλλονῆς των παράγοντα, κατέρχε-
 ται ὁμημεραὶ καὶ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος ἀπὸ τοῦ ὕψους
 εἰς ὃ εἶχεν ἀναβιβάσει αὐτὸ ὁ συρμὸς τῶν δύο παρελθόντων ἔτων.
 Ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόμβον, ὡς ἀποκαλοῦσιν
 αἱ Παρισίαι μας τὴν κόμμωσιν τῆς ὠραίας Ἀφροδίτης τῆς Μήλου.
 Συστρέφουσι τὴν κόμην πρὸς τὸ ὀπισθεν καὶ κάτω μέρος τῆς κεφα-
 λῆς, ἀναβιβάζουσι δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ μετώπου δίκην κροσσῶν ἢ βρ-
 στρῶχων καταπίπτουσαν. Οὐδεμία κυρία σεβομένη σήμερον τοὺς νό-
 μους τῆς καλλαισθησίας καλύπτει πλέον τὸ μέτωπον, ὅπερ, γυμνόν,
 τόσην ἔκφρασιν καὶ ζωὴν προσθέτει εἰς τὴν φυσιογνωμίαν. Ἄλλ' οὔτε
 χωρίζουσι πλέον τὴν κόμην διὰ γραμμῆς εὐθείας ἢ ἐπὶ τῶν πλαγίων.
 Ἐννοεῖται ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ κόμη μένει εἰς τὴν θέσιν, ἐν ἣ φαίνεται
 ὅτι ὤρισεν αὐτὴν ἡ φύσις, οἱ πῖλοι τίθενται πρὸς τὰ ἔμπρῳς, ἀκρεῖ
 νὰ εἶναι στρογγύλοι καὶ μεγάλοι διαστάσεων. Πίλος ἐκ καστορίου
 ὁμοιοχόου πρὸς τὸ φόρεμα στολίζεται δι' ἐξαρτημάτων μέλανος
 χρώματος, καὶ θεωρεῖται ὡς ὁ νεώτατος τῶν νεωτερισμῶν. Περὶ
 σχημάτων καὶ ἐξαρτημάτων τῶν πῖλων ἐν τῇ προσεχεῖ ἀλληλογραφίᾳ
 μου πλειότερα.

Ἄν δὲν με ἀπατᾷ ἡ μνήμη ὁ Ὀκτώβριος ἐν Ἀθήναις ἀνήκει εἰς
 τοὺς προνομιοῦχος μῆνας τῶν γάμων. Χάριν τῶν μελλονούμων ἀνα-
 γνωστῶν σας σημειῶ, ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν ἡ οὐρὰ τῆς
 μακρᾶς νυμφικῆς ἐσθθῆτος φέρεται ὑπὸ μικροῦ ἀκολουθοῦ ἑπταετοῦς
 ἢ ὀκταετοῦς τὸ πολὺ, φέροντος στολὴν ἀκολουθοῦ ἐκ λευκοῦ ἀτλα-
 ζίου, με περισκελίδας μέχρι τῶν γονάτων, ροδίνας περικνημίδας,
 λευκὰ ὑποδημάτια καὶ λευκὰ χειρόκτια. Ἄνθος λεμονέας φέρεται
 ἐπὶ τῆς κομιδοδόχης τοῦ χαριεστάτου τούτου μικροῦ κυρίου, οὔτι-
 νος βοστρυχοῦσι καὶ τὴν κόμην.

Παρισινή.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΙΑΤΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Χικιάγο).

Μετὰ τὰ διεθνή Συνέδρια τῶν γυναικῶν, ἅτινα οἱ Παρίσιοι
 ἡ βασιλις τῶν Εὐρωπαϊκῶν πόλεων συνεκάλεσε κατὰ τὸ παρελ-
 θὸν ἔτος καὶ ἐξ ὧν τόσον ὠραίας ἐντυπώσεις ἀπεκομίσασμεν, καὶ
 τόσα καλὰ διὰ τὴν πρόσοδον τοῦ φύλου μας καὶ τὴν χειραφέτη-
 σιν αὐτοῦ προέκυψαν, σᾶς ἀναγγέλλομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον τὴν
 παρὰ τῶν κυριῶν ἱατρῶν τοῦ Χικιάγο ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ὅπως
 ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συγκληθῇ διεθνὲς συνέδριον γυναικῶν ἱατρῶν.
 Ἐκ τῶν προσκλητηρίων ἅτινα ἤδη διανεμήθησαν καὶ ἐκ τῶν
 διδακτορισσῶν, αἵτινες ἤδη ἀπέστειλαν τὴν ἐπιγορηγῆσιν των
 εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἐξάγεται ὅτι τὸ συνέδριον τοῦτο
 θὰ εἶναι πολὺ πολυπληθέστερον παρ' ὅσον ἤθελε τις συμπερά-
 νη. Ἐν Ἀμερικῇ ἐνεγράφησαν ἤδη, ὡς μέλη τοῦ Συνεδρίου,
 τρεῖς χιλιάδες γυναικῆς ἱατροί, τῶν ὁποίων αἱ 450 ἐξασκοῦσι
 τὸ ἱατρικὸν τῶν ἐπάγγελμα ἐν Νέα Ὑόρκῃ. Ἐκ Παρισίων ἐδη-
 λώσαν ὅτι θὰ μετάσχωσι τοῦ Συνεδρίου ἡμῶν τριακόνητα κυ-
 ρίαὶ ἱατροί, ἐξ ὧν δὲ τῶν Ἀγγλικῶν, Ρωσικῶν, Γερμανι-
 κῶν, Ἱταλικῶν καὶ Ἑλβετικῶν μεγαλοπόλεων ἔχουσι ἀριθμὸν
 ἀνερχόμενον εἰς πεντακοσίας περίπου. Ἐν ὄλῳ κατὰ τοὺς ὑπο-
 λογισμοὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου θὰ ἀνερχων-
 ται εἰς τέσσαρας χιλιάδας περίπου. Τοῦτο δὲν εἶναι ἄξιοκτά-
 πληκτον, ἀφοῦ ἱατροὶ γυναικῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων
 καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἐπεκράτησε νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμά
 των. Ἡ ἱατρικὴ λοιπὸν εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐπιστήμη, εἰς ἣν
 αἱ γυναῖκες ἐπιδίδουσιν, οὐδόλως δὲ παράδοξον εἶναι, ἐὰν ἀνα-
 τεῖλῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ἀποκλειστικῶς γυναῖκες θὰ μετέρχωνται
 αὐτήν.

Κατὰ τὸν XIII αἰῶνα, γυνὴ τις Τορτοῦλα ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ δια-
 σημωτέρα καθηγητῆς τοῦ Σαλιέρνου. Κατὰ τὸ 1250 γυνὴ τις ἱα-
 τρὸς, ἐνοστήλευσε καὶ ἐθεράπευσε τὸν Λουδοβίκον ΙΧ μετὰ τὴν
 ἐκ τῶν σταυροφοριῶν ἐπάνοδόν του. Κατὰ τὸν XVIII αἰῶνα αἱ

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δ. Α. Μέναν. Τοκομερίδια 5 ελήφθησαν. Μυρίας ευχαριστίας γράσομεν. — Κον Α. Π. Σ. Σφρον. Αποστέλλεται ευχαρίστως. — Κον Θ. Μ. Τρίπολιν. Πώς θέλετε να επόμενοι εις τα οικογενειακά τρίτου. Σας συνιστώμεν μάλιστα να αποφεύγητε τας ξένας επιμβάσεις, διότι εκτίθεσθε εις μάτην. — Καν Άγγ. Α. Πόρτ-Σάτδ. Έπιστολή μετά συναλλαγματικής ελήφθη. Μυρίας ευχαριστίας. — Κον Ι. Π. Πράκλειον. Πολύ άργα εζητήθησαν οι καθυστερούμενοι. Μετά πάροδον τεσσάρων θλιών έτών. Δυστυχώς πάντες οι αριθμοί του Α' έτους άποτελοῦσι σώματα ώστε αδύνατος άποθάνει η άποστολή ζητούμενων αριθμών. — Κον Ι. Μ. Λευκοσίαν. Παράδοξος έπιστολή. Αί εικόνες τριώνται άντι ενός φρ. έκάστη. Γνωρίζετε πόσας ελάθετε συνεπώς ο λίσμος είναι εύκολος. Πληρώσατε παρακαλούμεν άντίτιμον και συνδρομή σας δ'. Θ. Π. — Καν Θ. Π. Λευκοσίαν. Ευχαριστούμεν θερμώς δι' εύγενή μερίμαν. Γράφομεν πρός δυστροπούσας να καταβάλωσι τήν συνδρομήν των. — Καν Ε. Κ. Πετραϊά. Διατί δέν στέλλετε τήν θυγατέρα σας εις τό σχολείον. Ήκατ'οίκον διδασκαλία είναι πάντοτε έλλιπή. — Καν Θ. Μ. Άλεξάνδρειαν. Γράφομεν σήμερον περί συμρών. Ως πρός τα γέμματα η φίλη σας έχει δικαίον. Οι Άγγλοι αναπτύσσουνι μεγίστην πολυτέλειαν εις τήν συσκευήν τής τραπέζης. Πλήν του ότι εγκατασπεύρουσιν άνωη επί τής τραπέζης, δι' ών σχηματίζουσι τό όνομα τής οικοδοσποιήης, κατ' αυτās τοποθετοῦσι πινακία και άπλόδας επί τετραγώνων εκ pluch. Αί Άμερικανίδες προσέροσι τόν ζυμών έντός μικρών κωθώνων (κασέδων). Όσμημέραι δέ καταργούσι τήν χρῆσιν τών μαχαϊριών. Κόπτουσι τό κρέας διά τής έτέρας τών πλευρών τής περόνης, ης τό άκρον είναι επίτηδες κοπτερόν. — Καν Ρ. Μ. Μεσσήνην. Δέν μάς είδοποιήσατε εγκαίρως περί τής έξ Άταλάντης αναχωρήσεώς σας, ώστε τό λάθος δέν είναι ίδιον μας. — Καν Αί. Ρ. Μασσαλίαν. Έχετε δικαίον. Θα αναβλήθῃ η έκδοσις του Έ. τεύχους επί τινος έτι έβδομάδας, διότι λόγοι υγείας απέτρεψαν ημάς τής συνήθους τακτικής έργασίας. Άλλως έχομεν και τό Ήμερολόγιον. — Καν Μ. Ν. Δ. Παρισίους. Ή Διεύθυνσις σας δέν είναι σαφής. du Seine, άκατανόητον. Ήσως de la Seine. — Καν Ε. Κ. Άγγρίνιον. Συμμορφούμεθα οδηγίαις σας. Δέν μάς λέγετε όμως παλαιάν διεύθυνσίν σας. — Καν Ε. Ξ. Όδησσόν. Βεβαίως φέρετε έσθῆτα εκ λευκού έριούχου. Εις τόν περίπατον όμως μέ ποδήρης επανωφόριον σκοτεινού χρώματος, ίνα μη φανήτε θερινή. — Καν Π. Α. Κύπρον. Δέν προσθάνομεν να δημοσιεύσωμεν σήμερον τας κρίσεις μας. Φροντίζομεν περί γραφομένων σας. — Κον Δ. Έ. Φιλιππούπολιν. Αί παρατηρήσεις σας όρθόταται. Πράξατε ό,τι νομίζετε καλύτερον. Έν τούτοις η ανάγκη τής μεταρρυθμίσεως ταύτης δικαιώνει τας περί τών συμπολιτιδίων σας κρίσεις μου. Διά τόν τίτλον δύσκολος η μεταβολή. Βλέπομεν. Έσώκλειστος έδόθη. — Καν Α. Π. Ποταμιανάτα Κεφαλληνίας. Είναι όλίγον δύσκολον διότι υπάρχει έντοπος ταινία. Θα προσπαθήσωμεν όμως να σας ευχαριστήσωμεν. — Κον Ι. Ζ. Βαζούμ. Συναλλαγματική εκ φρ. 82 ελήφθη. Ευχαριστούμεν. Γράφομεν. — Κον Σ. Βλ. Νεάπολιν. Κατάλληλος παιδαγωγός εύρέθη. Γράφομεν. — Καν Ε. Π. Άθήνας. Σας ευχαριστούμεν δι' ένθουσιώδη ευχαριστήρια. Ή βιογραφουμένη ήτον αξία δεινότερας βιογράφου. Κον Σπ. Δ. Τεργέστην. Ευγενής έπιστολή σας ελήφθη. Εύγνωμονούμεν διά κολακευτικωτάτας κρίσεις Ιστ. Γυναικός, ως και διά κόπους και μερίμνας πρός διάδοσιν έργων ημών. — Καν Αί. Σ. Βρυξέλλας. Δημοσιεύεται σήμερον. — Καν Σ. Μ. Λονδίνον. Τό θέμα είναι ώραϊον, άλλ' ύπάρχουσι μεταξύ τών αναγνωστών μας και παραξενοί τινες και ένδεγόμενον να τούς δυσσερεστήσωμεν. Μη νομίζετε ότι η Έλλάς είναι Άγγλία ως προς τήν έλευθερίαν τών φρονημάτων.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πελτές μήλων. Καθαρίζετε τά μήλα και άφαιρείτε τούς σπόρους, τά ρίπτετε δέ έντός χύτρας, έν η γίνετε ύδωρ μέχρις ου άκριθώς σκεπασθώσιν όπως μη κινωνώσιν. Εις μίαν όκάν ύδωρ προσθέτετε τό όξύ ενός λεμονίου και τά αφήνετε να βράσωσι καλώς. Τα άποσύρετε τής πυράς, τά περάτε διά λεπτής σήτας. Εις μίαν όκάν γυμοῦ, εκ του άποσταλαχθέντος, προσθέτετε μίαν όκ. ζάχαριν και βράζετε, εξαφρίζουσα διαρκώς. Όταν άρχίσῃ να δένη και μείνη έντός τής χύτρας τό έν τρίτον του όλου, τότε σερβίρετε έντός τών δοχείων σας. Άφου κρούση έντελώς καλύπτετε διά στρογγίλου τεμαχίου χάρτου, όπερ βρέχετε προηγουμένως έντός οίνοπνεύματος. Διά του αύτου τρόπου κατακρυάζεται και ο πελτές κυδωνίων.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Κατά τών κεραυνών. Τό φθινόπωρον είναι η ώρα του έτους καθ' ην πίπτουσι πολλοί κεραυνοί, ουχι ειχη και ως έτυχεν. άλλ' εις ώρισμένα μέρη, εκλύοντα αυτούς. Υποδεικνύομεν λοιπίν τα σώματα άτινα μάλλον εκλύουσι τόν κεραυνόν, πρός άποφυγήν άπεικταίων δυστυχημάτων. Καθ' ην στιγμήν η άτιμσφαιρα είναι βαρετα, βρέχει και αστράπτει συνεχώς, άποφεύγετε να ανοίγητε η κλείετε τά παράθυρα και θύρας. Τα ρεύματα του άερος εγκλείουσιν άπαρεγκλίτως τόν κεραυνόν. Μη πλησιάζητε έπίσης τήν έστίαν και έν γένει τας θερμάστρας, διότι πάς σολήν εξέχων επί τής στέγης έλκει τόν κεραυνόν. Έάν εύρίσκηθε καθ' όδόν, μη ζητήτε καταφύγιον υπό τά δένδρα, διότι έπίσης εκλύουσι τόν κεραυνόν. Μη μεταβαίνητε εις τόν ναόν, όταν ο κεραυνός φαίνεται κυφορούμενος έν τή άτμοσφαιρά. Τα κωδωνοστάσια τών ναών, ως πολύ ύψηλά, εκλύουσι τόν κεραυνόν. Έντός του οίκου σας τοποθετήσατε εις τό μέσον του εύρυχωροτέρου δωματίου, εί δυνατόν επί τάπητος. Έάν κοιμάσθε, άπομακρύνετε τήν κλίνη σας από τών τοίχων και ίδίε από τών γωνιών.

Κρετόν δε' έπιπλα

Τό κατάστημα του κ. Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ εκόμισε κρετόν. Σχέδια νέα περσικά. χρώματα στερεά.

τάπητες

Εις τό κατάστημα του κ. Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ έφθασαν τάπητες. Σχέδια και τοιαύτα ποιότητες πρώτην φοράν έρχόνται έν Άθήναις.

Κουρτίνες (portières).

Εις τό κατάστημα του κ. Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ εκομίσθησαν κουρτίνες χρυσοφάντοι. Σχέδια περσικά νεώτατα.

Υφάσματα δε' έπιπλα

Εις τό κατάστημα του κ. Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ εκομίσθησαν τά άριστουργήματα τών ύφασμάτων δε' έπιπλα.

Παις μικρός ζητεί οίκίαν, έν η να ύπηρετη και φοιτῆ εις τό σχολείον. Πληροφορία παρ' ημίν.

- Τό όνομα και τό επώνυμόν σας, ήρώτησεν ο δικαστής.
- Εύσέβιος Κρεπινέ, πρόθμμος να σας ύπηρετήσω.
- Τό επαγγελμά σας;
- Προς τό παρόν είμαι χωρίς θέσιν, άλλα τελευταίως ήμην υπάλληλος, είπε ταπεινώνων τήν φωνήν, εις τό πρακτορείον Βουρδός, εϊξεύρετε δά τήν πολυσήμαντον δίκην τής ύποθέσεως Μαρτέλ;

"Α!! άπήνησεν ο ανακριτής. Είσαι συ ο υπάλληλος εκείνος εις τόν όποιον ο κύρ Βουρδός ήθέλησε να έπιρρίψη τήν ευθύνην τής κατά τής δεσποινίδος Μαρτέλ αισχράς συκοφαντίας, και όν άπήλλαξε τής κατηγορίας ο διάσημος δικηγόρος Ραμελαίν.

"Εγώ ο ίδιος, ανακριτά μου. Τί τά θέλετε, όταν έχη κανείς γυναικα και παιδιά και επιθυμεί να τά ζήση δέχεται οϊανδήποτε έργασίαν. Αυτό με ήνάγκασε να έργασθώ εις τό άχρεϊόν εκείνο πρακτορείον, χωρίς να γνωρίζω καλά, καλά, ουτε που είμαι, ουτε τί με διέταττον να κάμνω. Και αληθώς χωρίς τόν καλόν εκείνον και τρομερόν δικηγόρον Ραμελαίν ήμην χαμένος άνθρωπος εγώ και τά παιδιά μου. Τώ όφειλω τήν τιμήν μου, είπεν ο Κρεπινέ διακρώων. Και άκριθώς σήμερον εορτάζει η κόρη του και θα υπάγωμεν μετ' όλίγον να τή προσφέρωμεν τήν άνθοδέσμην μας. Μετά τήν μικράν ταύτην παρέκβασιν ο Κρεπινέ διηγήθη πώς ο μικρός του άνεκαλύψε τό πτώμα, πώς ουτος έδραμεν εις τας κραυγάς του τέκνου του κτλ.

Σας ευχαριστώ, είπεν ο ανακριτής. "Ηδη ύμεϊς, ιατρέ, τί ιδέαν έχετε περί του θανάτου του άτυχούς αυτού νέου;

Είναι δολοφονημένος. Έξετάσατε και ύμεϊς, κύριε ανακριτά, τό πτώμα. Συμφωνείτε βεβαίως ότι ο θάνατος προέκυψεν υπό βολής όπλου. Ίδετε ήδη όποιαν καταστροφήν προύξήνησεν η σφαίρα και οϊαν διεύθυνσιν έχει εκ τών άνω προς τά κάτω. Άνθρωπος αυτοκτονών δέν πυροβολεί εκ τών άνω βεβίως. Συμπεραίνω μάλιστα ότι ο δολοφόνος άφου εξέπλωσε κατά γής τό θυμά του, τώ έφύτευσεν εις τήν κεφαλήν τήν τρομεράν αυτήν σφαίραν. Ίδου άκριθώς και επί του στήθους τό ίχνος του γόνατος του δολοφόνου.

Μετό τήν προκαταρκτικήν ταύτην του εγγλήματος εξέτασιν, ήρξατο παρά τής αναρίσεως λεπτομερής έρευνα επί τών ένδυμάτων

του νεκρού. Ως εκ τών έν τώ χαρτοφυλακίω του εύρεθέντων επισκεπτηρίων άνεγνωρίσθη ότι τό θυμα ώνομάζετο Ροβέρτος Γέβρ, ως εκ τών χαρτονομισμάτων ως και διαφόρων πολυτίμων άντικειμένων, άτινα εύρέθησαν επ' αυτου οι παριστάμενοι έπεισθησαν, ότι η δολοφονία εκείνη δέν ειχεν έλαττήριον τήν κλοπήν, άλλ' ίσως εκδικήσιν τινα

Ο ανακριτής ήρξατο συντάττων τήν εκθεσίν του, άφου προηγουμένως διετάξε να μεταφέρωσι τό πτώμα εις τήν εϊταγγελίαν. Ο Κρεπινέ ιδών περατωθείσαν τήν άνάκρισιν άπεμακρύνη μετá τών τέκνων του, άφου υπεκλίθη ταπεινότητα πρό του ανακριτου.

III

"Η έξοχική έπαυλις του δικηγόρου Ραμελαίν καίτοι ειχε τήν όψιν των λοιπών οικιών του Σεβρ, υπέκρυπτεν όμως θησαυρόν όλον εκπλήξων και άριστουργημάτων εις τόν επισκεπτόμενον αυτήν. Εις τό βάθος αύλης μεγαλοπρεπούς ύψουτο ώραϊον μέγαρον ρυθμού τής αναγεννήσεως, διεσκευασμένον μετá καλλιτεχνικής πολυτελείας, ήν ήδυνάτει τις να φαντασθῃ εις οίκον δικηγόρου, τώσον επιβεδομένου εις τας μελέτας και τήν επιστήμην του. "Η βιβλιοθήκη, τό έστιατόριον, η αίθουσα του σφαιριστηρίου, η μεγάλη αίθουσα τής ύποδοχής, και αυτά δέ έτι τά ύπνοδωμάτια και οι ξενώνες έμαρτύρου τήν καλλιισθησίαν του οικοδοσπότου τής ώραϊας ταύτης έπαύλεως. Μόνον τό διαμέρισμα τής Μαγδαληνης Ραμελαίν, τής προσφιλους άνεψιάς του δικηγόρου, διεκρινετο πως κατά τήν διακόσμησιν από τής λοιπής οικίας. Τα δωμάτια εκείνης ήσαν άπλως και άπερίττως διεσκευασμένα. "Η διαφορά δέ ήτο τόσω μάλλον έπαισθητή, καθόσον τά ιδικά της έπιπλα ειχον μετενεχθῃ έξ Άμερικης, ως πολύτιμα και-μήλια παρελθόντος εύτυχούς.

(Ακολουθεϊ)